

at bergtaka fólk við síni ótrúligu djúpu og sjarm-erandi rødd.

Hanus sang egin lög. Og tekstirnir vórðu rámandi og serliga teir hjá Poul F. Tað er torført at skriva objektívt um ein sangara, sum í mínum oyrum hevur alt tað ein fólkatónleikari skal hava. Hann kom sera væl frá framførsluni, har var alt sum tað skuldi, eg hevði einki at filast at.

Og Hanus megnaði at seta stemning í, hóast løgini tiltúðir vóru tung og álvarsom.

Føstufressar

Síðan komu Terji og Føstufressar á pallin. Hetta er ein væl samanspældur bólur og løgini teir spældu kendu vit frammanundan.

Tað er Terji Rasmussen sum er frontfigurur í Føstufressum og hann dugir at føra seg fram á pallinum. Hann er livligur og hann hevur eina góða rødd.

Men ljóðmennirnir og Terji passaðu ikki saman hetta kvöldið. Tónleikurin var alt ov harður. 600 watts hátalararnir gingu við fullari styrki.

Eg veit ikki um teir fókandi tónleikararnir á pallinum sjálvir hoyra hvussu tónleikurin ljóðar í høllini. Gjördu teir tað, so áttu teir at sagt nøkur

Terji hvein ikki sum fressur í føstu, hóast vánaligan háls friggjakvöldið.

borgarlig orð við ljóðmennirnir frá, CON, felagið, sum átti pallútgjörðina.

Stutt sagt, so fingur á hoyrararnir ikki tað burtúrur Terja og Føstufress-

unum, sum teir høvdu fingið, um ljóðstyrkin var lækkað nakað. Tað var spell, í bólurinn og Terji vóru væl upplagdir.

Umframt upprunatilfar, so framfórdu teir eisini eitt lag hjá Queen, "The Champion", og hetta var fløvandi at hoyra.

Leivur Thomsen, elguitar og Hans Petur í Brekkunum á saxofon, stuðlaðu ógvuliga væl tónleikinum hjá Føstufressum.

Karl Martin er Joka

Bólurinn Joka var eisini á pallinum. Og her er sangarin Karl Martin Samuelsen, tann alt dominerandi. Karl Martin er ein frálíkur sangari, og hansara klára og sterka rødd fær sjálvstær elstu gentunum at hvína.

Sjálvt um talan var um "perfektan" tónleik, so kundi ein hugsa sær at meira sál varð lögð í framførsluna. Hon kendist stundum eitt sindur stívin.

Hundurin Brúni

Tað var borðreitt, tá Frændir komu á pallin. Fólkíð var í góðum lag, stemningurin var høgur, men hesin fjølbroytti bólur kláraði at lyfta hann enn hægri upp. Ikki við nýggjum lögum, men við teimum góðu gomlu væl kendu slagarunum. Eitt nú "Hundurin Brúni."

Tað eru veldugar kreftir í Frændum. Mær hevur altíð dámt hendan ból, ikki fyri góðan sang, men fyri sera viðkomandi

tekstir.

Og sangurin hjá Frændum er ikki vordin nógv betri seinastu árin, hóast bólurinn hevur broytt stíl og nú spælir meira rocktónleik enn fólkatónleik.

Men teir duga at smíðja lög, so ein breið fjøld dárar tey, og teir duga at skriva sangur, sum ikki sína líkasælu, men heldur at teir eru ikki líkaglaðir við, hvat hendur kring teir. Og tað er júst hetta sum er styrkin hjá Frændum. Og tá kunnu teir tilláta sær at hava minni væl poleraðar røddir, tey góðu løgini fáa fólk við.

Eyðun Nolsøe er ein av oddamonnunum í bólkinum. Vit saknaðu at hoyra meir av hansara frálíka solospæli við akustiska guitarinum.

Steintór kom eisini væl frá konsertini. Hann er ein av stovnarunum av bólkinum, men hann hevur ikki verið so frammalaga seinastu tíðina, nú bólurinn er farin meir yvir rock-stílin.

Steintór er bestur til fólkatónleikin. Tað prógvaði hann sanniliga við fyrsta bandinum hjá Frændum "Saman við tær", løgini øll sum eitt eru klassikarar í dag. Tey verða sungin til veislur líkastillaði við "Føroyingar sum her nú koma saman".

Steintór riggar væl á konsert og hann hevur gott samband við áhoyrararnar.

Rani Nolsøe hevði ein lítlan sangleiklut hjá

Frændum friggjakvöldið. Men hann er ein finur tónleikari, og hann leikti fleiri flottar guitarsoloir.

Vit kunnu venta nakað nýtt frá Frændum í næstum, teir leiktu nøkur nýggj lög, sum koma út um stutta tíð. Og tey boðaðu frá góðum.

Fólkaskikk

At enda rós til áhoyrararnar. 1300 ungfólk sáan og nógvur rúсандi iøgur. Her vórðu allir møguleikar fyrir balladum og góðum slagsmálum.

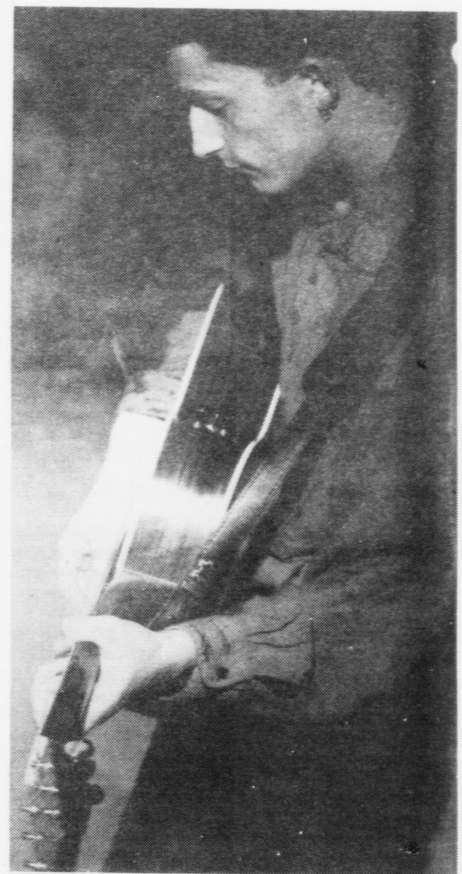
Men tey ungu dugdu fólkasíð. Ikki eitt øvugt orð, fólk høvdu tað stuttligt og alt gekk fríðaliga fyrir seg.

Og stigtakararnir FUT, Føroya Undirhalds og Tónleikarafelag saman við Kyndli komu væl frá uppgávuni. Her vóru ongir leysir endar. Konsertin var væl fyrireikað.

Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir Hilmar Jan Hansen

Karl Martin Samuelsen

Eyðun Nolsøe